

Spore

Ooohhh...! Kijk nou toch is... ! Schitterend! Een sprooksiesbos! Wà mooi! Aodemlôôs blijf 'k naer buitene staon te kijke as 'k 't keukegerdijntjie ope schuift. Tsss... Nie te glôôve... 25 maert en dan zô 'n witte wereld. Hoe is 't mogelijk! Al voor d'n derde dag snêeuw, een echt pak snêeuw! Ellek jaer kijke me uit naer een witte kerst, mor wie het 'r nou aareg in 'n witte Paose? Thuis stinge de lelies al een end bove de grond en de hortensiao's liepe al flink uit. 'k Mò stiekum 'n bietjie glimlache om aal die klimaoteloge die aalles denke te wete van de opwaareming van moeder aerde. Fijn hee, dat de netuur gewoon doet waer die zin in het en ons blijf verrasse. Heerlijk dà me nie aalles kanne regele, ok al denke me soms steeds meer van wel. Weet jie wat? 'k Gao gaauw naer buitene, lekker de snêeuw in, en gelijk bij de recepsie eve een krant haole en dan neem 'k 't fototoestel mee. Gert, Nico, Ruud en Hotze zalle van de zeumer raor opkijke azze me ze plaetjies van hullieze caravan in de snêeuw op deuzen 'derde paosdag' laete zien...

Pôôtafdruksies

Sjonge, wat een vredige stille wereld! Wà fantastisch om de snêeuw te hore knispere onder je zole. Kijk, daer een spoor van Dibbesies poezevoetjies. Ze is gelijk mè mijn de deur uitgelôôpe en de spore in de snêeuw verraeye dà ze om 't sparrechie heene d'n hoek van de caravan om is gegaon en toe deur 't gaetjies in 't vlechtwaarek is gekrope. Zal Tijgertie, dat zwaarevertie dat al jaere over de camping struint, net as gistere daer ok weer zitte? "Daag Dibbesie, 'k gaot eefies 'n krant haole, hoor. 'k Ben zô weer trug. Dan kè jij d'r ok weer in." Onder 't veugelhuisie staon honderde afdrukke van veugelpôôtjies. Ze zijn kennelijk al 'n hêel hortie in de weer. Hoe bestaot 't hee, zukke dunne têëntjies en toch gêên kouwe voetjies hebbe. Gelukkig mor, want 't zou aareg moeilijk weze om zukke klaaine veugelsoksies te motte braaie. Oh, en daer, spore van 'n eekhoorentjie. Nog êên! Zalle d'r twêê gewist zijn of is dien êene zellefde twêê keer langs gekomme? Kijk daer... Oh, dat is leuk! Pôôtafdruksies van twêê knijntjies naest mekaor, een grôôte en een klaaintjie. Wà lief!

Hôôfie

Aaltijd as 'k aareges van onder d'n indruk ben, gao m'n fantesie op hol. Faailijk zou 'k zellef ok op blôôte voete motte lôôpe, net as de diere. Dan konne die twêê bruinstaerties en dat moederknijn tege d'r kaaind zegge: "Kijk is, hier zie je vreemde spore, dat mot wel een mens gewist zijn. Warschijnlijk een vrouw, want 't zijn nie zukke grôôte voete!" Nou bedenke 'k inêêns dat een mens wel degelijk spore naelaet. Kijk mor, daer, spore van een fietsband en daer otobande. Je ken percies zien dat de sjeffeur eerst achteruit gereeye is om z'n aarefie af te komme en toe vooruit gegaon is. Een endjie vedder heb een vaoder gelôôpe met een kaaind. Je zie duidelijk grôôte schoenzole afdrukt in de snêeuw en daernaest klaaintjies die klaaine stappies genome hebbe. Wat een belevenis voor zô 'n klaain ding, om daer vaailig met heur of hum vaoder deur de witte wereld te banjere. 'k Hoop van harte dat 't voor hêel z'n leve in z'n hôôfie zit as een hêele mooie herinnering aan die prachtige witte wereld van 2008...

Beloofd

Spore... Ok in 't gêêstelijke kanne mense spore naelaete. Gao mor nae. Van iederêên die je gekanne het, kè je nog percies vertelle wà voor mens 't was. Dát was een lieve vrouw... Dát

was een fijne man... En die en die dan, daer kò je zô heerlijk mee lache! Wat konne me aaltijd heerlijk bôdme met... Gek, hee, wat maoke we ons ons hêele leve toch druk om onbelangrijke zaoke. Dan telle een mooi huis of een duren oto nie meer. Verre vekansies? Een nieuwe computer? Nêent! Aailijk telt allêen mor hoe je in 't leve staot. Met een glimlach denk 'k aan de paor leveslesse die m'n vaoder me meegegeve het. 'k Weet 'r nog drie... "t Geef nie wà je doet, azzie mor wà doet, en wà je doet dà doe je goed!" En ok nog: "Vrijhaaid? Dat lijk zô makkelijk, mor 't is juist aareg moeilijk, want vrijhaaid betekent dà je je aaiige verantwoordelijkhaaid mò draoge!" En nog een hêele belangrijke: "Zurreg dà je nooit iemand tot last ben of iemand kwetst!" As iederêen z'n aaiige daer nou is aan hieuw... Een hêele mooie die we 'm bekant daegelijks hebbe hore zegge en die 'k dikkels in gedachte overneemt: "Ik ben zô blij dà 'k blij ben!" Dà geldt zeker ok voor vandaeg, op deuzen prachtigen dag! Goh, wà kenne gedachte toch op hol slaon, hee. Ongemaarekt ben 'k al voor aan de camping bij de krantestandaerd. Brrr, 't Is koud, gauw trug naer ons waareme hollechie, kijke of Besjaon al wakker is. En Dibbesies binne laete netuurlijk. Dat hê 'k 'r ommers net beloofd. Tot de kijk mor weer, hee!

Korsjonnao

P.S. 't Aalderleste nieuws, zôôas de stambôôm van de families Groenewege en Hofman (Baon-Hofman) en de nieuwe fotokwis, is te vinge op de website van de verêêniging: www.historie-sliedrecht.nl